

аналізі крові – лімфоцитоз (100 %), наявність атипівих мононуклеарів більше 10 % (100 %).

Наявність і спектр типових клінічних симптомів та гематологічних змін при ІМ не залежали від статі пацієнтів.

Висновки. Поліморфізм клінічних проявів інфекційного мононуклеозу викликає певні труднощі у своєчасній діагностиці захворювання і призводить до діагностичних помилок на догоспітальному етапі, особливо у дітей раннього віку. Вирішальне значення у підтвердженні діагнозу в таких випадках відводиться лабораторній діагностиці. Типовими гематологічними змінами, важливими для діагностики ІМ, є підвищення мононуклеарних клітин (абсолютного і відносного числа лімфоцитів і моноцитів), поява атипівих мононуклеарів.

Болезька Тетяна Олександрівна

ГЕМАТОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ У ХВОРИХ НА ЛАЙМ-БОРЕЛІОЗ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД СТАТІ

Кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

Науковий керівник: д-р. мед. наук, проф. М. Д. Чемич

Сумський держаний університет, м. Суми, Україна

Boletska Tetyana Oleksandrivna

HEMATOLOGICAL FEATURES IN PATIENTS WITH LYME-BORRELIOSIS DEPENDING ON GENDER

Department of Infectious Diseases and Epidemiology

Scientific supervisor: d. med. sc., prof. M. D. Chemych

Sumy State University, Sumy, Ukraine

E-mail: delikatna@i.ua; Boletska T. O.

Актуальність. Лайм-бореліоз (ЛБ) - це природно-осередкове, найпоширеніше трансмісивне полісистемне захворювання у країнах північною півкулі, зі складним патогенезом, яке являє

собою важливу медичну проблему. Багато питань, як і раніше, залишаються невирішеними. Механізми імунного ухилення боррелій, відсутність ефективної вакцинації та необхідність у довготривалому лікуванні роблять проблему ЛБ актуальною.

Мета роботи. Вивчити гематологічні та імунологічні особливості у хворих на Лайм-бореліоз.

Матеріали та методи. Проведено аналіз 221 медичної карти стаціонарного хворого (ф. 003/о), які знаходились на лікуванні в Сумській обласній інфекційній клінічній лікарні протягом 1999-2015 рр., з них жінки 133 (60,18 %), чоловіки - 88 (39,82 %). У групу дослідження увійшли хворі на еритемну форму та середнього ступеня тяжкості хвороби, $n=207$, з них чоловіків 80 (38,68 %), жінок - 127 (61,32 %). Зразки крові 100 практично здорових осіб.

За формулами розраховувалися індекси інтоксикації: лейкоцитарний індекс інтоксикації (ЛІІ), реактивна відповідь нейтрофілів (РВН), індекс зсуву лейкоцитів (ІЗЛК), індекси неспецифічної реактивності - лімфоцитарний індекс (Ілімф), індекс адаптації (СПНР), індекс співвідношення нейтрофілів і лімфоцитів (ІСНЛ), індекс імунореактивності, індекс алергізації (ІА), індекс співвідношення нейтрофілів і моноцитів (ІСНМ), індекс співвідношення лімфоцитів і моноцитів (ІСЛМ) індекси активності запалення - лимфоцитарно-гранулоцитарний індекс (ІЛГ), індекс співвідношення лейкоцитів і ШОЕ (ІЛШОЕ), індекс співвідношення лімфоцитів та еозинофілів (ІСЛЕ). Статистично значимі відмінності для середніх величин порівнювалися з використанням t-критерію Стьюдента.

Результати дослідження. При вивченні показників загального аналізу крові було встановлено, що у чоловіків і жінок спостерігалось зниження рівня сегментоядерних нейтрофілів відносно групи контролю ($56,19 \pm 1,13$) %, ($56,35 \pm 0,95$) % та ($59,94 \pm 0,75$) % ($p \leq 0,05$), підвищення рівня моноцитів ($6,11 \pm 0,25$) %, ($5,55 \pm 0,29$) % та ($3,04 \pm 0,21$) % ($p \leq 0,05$) відповідно. У

чоловіків спостерігався підвищений вміст еозинофілів ($2,79 \pm 0,28$) %, ($1,80 \pm 0,20$) % та ($1,63 \pm 0,08$) % ($p \leq 0,05$), еритроцитів ($4,89 \pm 0,05$) $\times 10^{12}/\text{л}$, ($4,38 \pm 0,03$) $\times 10^{12}/\text{л}$ ($4,15 \pm 0,03$) $\times 10^{12}/\text{л}$ ($p \leq 0,001$), гемоглобін ($141,91 \pm 1,50$) г/л, ($127,58 \pm 1,25$) г/л та ($131,63 \pm 1,06$) г/л ($p \leq 0,001$) відповідно.

При аналізі гематологічних показників інтоксикації встановлено, що у жінок спостерігається підвищення ЛП, ніж у чоловіків і групи контролю ($1,24 \pm 0,11$), ($0,88 \pm 0,11$) та ($0,92 \pm 0,04$) ($p \leq 0,05$), Лімф ($0,59 \pm 0,03$), ($0,57 \pm 0,03$) та ($0,50 \pm 0,02$) ($p \leq 0,05$), СПНР ($0,63 \pm 0,03$), ($0,61 \pm 0,04$) та ($0,54 \pm 0,02$) ($p \leq 0,05$), ПРО ($183,85 \pm 24,55$), ($175,65 \pm 34,34$) та ($128,39 \pm 6,51$) ($p \leq 0,05$) відповідно. Як у чоловіків так і у жінок спостерігалось зниження ПР ($6,62 \pm 0,48$), ($8,56 \pm 0,66$) та ($16,03 \pm 1,11$) ($p \leq 0,05$), ІСНМ ($11,52 \pm 0,68$), ($15,73 \pm 1,15$) та ($31,55 \pm 2,07$) ($p \leq 0,05$), ІСЛМ ($15,21 \pm 1,07$), ($6,08 \pm 0,45$) та ($8,15 \pm 0,64$) ($p \leq 0,05$), та підвищення ІЛШОЕ ($1,91 \pm 0,20$), ($3,41 \pm 0,20$) та ($0,58 \pm 0,04$) ($p \leq 0,05$), ІСЛЕ ($17,68 \pm 1,40$), ($23,06 \pm 1,20$) та ($4,81 \pm 0,38$) ($p \leq 0,001$).

Висновки. Таким чином, наведені дані свідчать, що явища ендогенної інтоксикації та зниження неспецифічної реактивності організму більш виражені у жінок з ЛБ. У всіх хворих спостерігається порушення у макро-мікрофагальній системі, зниження імунологічної реактивності організму та тенденція до активації аутоімунних процесів.